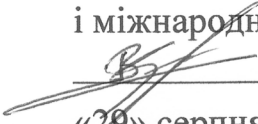

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара

«ЗАТВЕРДЖУЮ»

Декан факультету суспільних наук
і міжнародних відносин

 Віталій КРИВОШЕЇН

«29» серпня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ОК 2.21 Міжнародні політичні комунікації

шифр із ОПП і повна назва навчальної дисципліни

для здобувачів вищої освіти

рівень вищої освіти перший (бакалаврський)

галузь знань 29 Міжнародні відносини

спеціальність 291 Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії

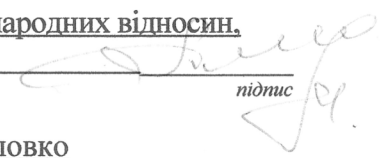
освітня програма Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії

рік набору 2022/2023 форма навчання денна термін навчання 3 роки 10 місяців

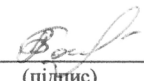
вид дисципліни обов'язкова

Розробник (-и) Петров Павло Григорович, доцент кафедри міжнародних відносин,
кандидат політичних наук, доцент

вказати розробників: ПІБ, посада, науковий ступінь, вчене звання

підпис

Погоджено гарант ОП

(підпис)

Іван Головко

(ім'я та прізвище)

Робоча програма схвалена на засіданні кафедри міжнародних відносин
Протокол від «28» серпня 2025 року № 1

Ухвалено на засіданні науково-методичної ради факультету
Протокол від «29» серпня 2025 року № 1

Дніпро
2025

Опис навчальної дисципліни

Навчальний рік (роки*) викладання дисципліни	Курс	Семестр	Підсумковий контроль				Індивідуальні завдання		Кредитів ECTS	Обсяг роботи студента (години)						
			екзамен	диф.залик	залик	курсова робота	форма	кількість		всього	аудиторні					самостійна робота
											всього аудиторних	лекції	практичні заняття	семінарські заняття	лабораторні заняття	
2025/26	4	7	7						7,0	210	32	16		16		58
		8	8				кмр	1			48	24		24		72

1. Мета дисципліни

Метою дисципліни є формування у здобувачів вищої освіти системного розуміння теоретичних засад, інституційних механізмів і практичних інструментів міжнародних політичних комунікацій у глобальному та регіональному вимірах, а також набуття здатності аналізувати, планувати й реалізовувати комунікаційні стратегії суб'єктів міжнародних відносин (держав, міжнародних організацій, транснаціональних акторів, недержавних структур) в умовах сучасного інформаційного середовища.

Вивчення дисципліни також забезпечує формування наступних компетентностей за ОПП:

- ЗК05. Здатність працювати в міжнародному контексті.
- ЗК06. Здатність генерувати нові ідеї (креативність).
- ЗК08. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.
- ЗК09. Здатність використовувати інформаційні та комунікаційні технології
- ЗК12. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації зрізних джерел.
- ЗК13. Здатність бути критичним і самокритичним.
- ЗК14. Здатність ухвалювати рішення та діяти, дотримуючись принципу неприпустимості корупції та будь-яких інших проявів недобросовісності.
- СК04. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі і практичні проблеми у сфері міжнародних відносин, зовнішньої політики держав, суспільних комунікацій, регіональних досліджень.
- СК10. Здатність аналізувати структуру та динаміку міжнародних суспільних комунікацій, виявляти їх вплив на міжнародну систему, державні та суспільні інститути.
- СК12. Здатність до здійснення комунікації та інформаційно-аналітичної діяльності у сфері міжнародних відносин (українською та іноземними мовами).
- СК14. Знання про природу, джерела та інститути зовнішньої політики держави.

2. Попередні вимоги до опанування або вибору навчальної дисципліни (за наявності). Знання історії на рівні повної загальної середньої освіти.

Освоєння дисципліни: ОК 2.18 Міжнародне публічне право, ОК 2.17 Глобалістика, ОК 2.14 Інформаційно-аналітична діяльність у міжнародних відносинах, ОК 2.13 Геополітика, ОК 2.12 Зовнішня політика України, ОК 2.11 Дипломатична і консульська служба, ОК 2.10 Сучасні міжнародні відносини, ОК 2.9 Теорія міжнародних відносин, ОК 2.8 Політологія міжнародних відносин, ОК 2.7 Історія міжнародних відносин, ОК 2.4 Міжнародні організації, ОК 2.3 Теорія і практика перекладу, ОК 2.2 Друга іноземна мова (німецька/французька), ОК 2.1 Іноземна мова спеціальності (англійська), ОК 1.10 Інформатика, ОК 1.9 Демократія: від теорії до практики, ОК 1.8 Вступ до спеціальності, ОК 1.7 Реалізація прав, свобод і

обов'язків громадянина України, ОК 1.6 Іноземна мова (англійська/німецька/французька), ОК 1.5 Українська мова за професійним спрямуванням, ОК 1.4 Філософія, ОК 1.3 Безпека життєдіяльності та цивільний захист, ОК 1.2 Історія та культура України.

3. Результати навчання за дисципліною та їх співвідношення із програмними результатами навчання.

№	Результати навчання за дисципліною	Програмні результати навчання за ОП	Номери тем
1	знати: природу міжнародного співробітництва у комунікаційному вимірі; особливості взаємодії державних, недержавних та транснаціональних акторів у глобальному інформаційному просторі;	РН03. Знати природу міжнародного співробітництва, характер взаємодії між міжнародними акторами, співвідношення державних і недержавних акторів у світовій політиці.	1-16
2	знати: теоретичні засади міжнародних політичних комунікацій;	РН05. Знати природу та механізми міжнародних комунікацій.	1-16
3	знати: механізми формування міжнародного іміджу держави; інструменти публічної, цифрової та стратегічної комунікації; роль інформації та наративів у зовнішній політиці;	РН07. Здійснювати опис та аналіз міжнародної ситуації, збирати з різних джерел необхідну інформацію про міжнародні та зовнішньополітичні події та процеси.	1-16
4	уміти: здійснювати моніторинг міжнародного інформаційного середовища; аналізувати інформаційні кампанії, комунікаційні стратегії держав та міжнародних організацій; працювати з великими масивами даних у сфері міжнародних комунікацій;	РН08. Збирати, обробляти та аналізувати великі обсяги інформації про стан міжнародних відносин, зовнішньої політики України та інших держав, регіональних систем, міжнародних комунікацій.	1-16
5	уміти: застосовувати сучасні цифрові технології, аналітичні платформи, бази даних та програмне забезпечення для розробки й оцінки комунікаційних стратегій у міжнародній сфері;	РН14. Використовувати сучасні цифрові технології, спеціалізоване програмне забезпечення, бази даних та інформаційні системи для розв'язання складних спеціалізованих задач у сфері міжнародних відносин, суспільних комунікацій та/або регіональних студій.	1-16
6	уміти: дотримуватися принципів академічної доброчесності; критично оцінювати джерела інформації; протидіяти маніпулятивним технологіям, дезінформації та корупційним практикам у сфері міжнародних комунікацій;	РН22. Знати основи запобігання корупції, суспільної та академічної доброчесності та вміти застосовувати їх у професійній діяльності.	1-16

4. Структура навчальної дисципліни.

№ п/п	Номер і назва теми	Кількість годин*				
		лекції	практичні	Семінарські	Лабораторні заняття	Самостійна робота
7 семестр						
Розділ 1. Теоретико-методологічні засади міжнародних політичних комунікацій						
1	Тема 1. Міжнародні політичні комунікації як наукова категорія та сфера професійної діяльності	2		2		7
2	Тема 2. Актори міжнародних політичних комунікацій: державні та недержавні суб'єкти	2		2		7
3.	Тема 3. Інформаційна влада і комунікативні ресурси у світовій політиці	2		2		7
4.	Тема 4. Цифровізація демократії та її вплив на міжнародну взаємодію	2		2		7
5.	Тема 5. Моделі стратегічних комунікацій у зовнішній політиці держав	2		2		7
6.	Тема 6. Міжнародний інформаційний простір та проблема дезінформації	2		2		7
7.	Тема 7. Соціальні мережі як інструмент міжнародного політичного впливу	2		2		7
8.	Тема 8. Глобальна цифровізація та трансформація міжнародного демократичного порядку	2		2		9
Всього за 7 семестр		16		16		58
8 семестр						
Розділ 2. Прикладні виміри міжнародних політичних комунікацій						
9.	Тема 9. Зовнішньополітичний імідж держави: концепції та механізми формування	2		2		9
10.	Тема 10. PR-технології у системі міжнародних політичних комунікацій	2		2		9
11.	Тема 11. Публічна дипломатія в сучасних міжнародних відносинах	2		2		9
12.	Тема 12. Цифрова дипломатія як інструмент зовнішньої політики.	2		2		9
13.	Тема 13. Парадипломатія та трансрегіональні комунікації.	4		4		9
14.	Тема 14. Міжінституційна взаємодія в умовах цифрової трансформації.	4		4		9
15.	Тема 15. Цифрові інструменти	4		4		9

	політичної участі у транскордонному вимірі.					
16.	Тема 16. Трансформація політичних інститутів у цифрову епоху: виклики довіри	4		4		9
Всього за 8 семестр		24		24		72
ВСЬОГО ЗА РІК		40		40		130

Тематика практичних / семінарських / лабораторних занять

№ Темі	Тематика (назва) практичного / семінарського / лабораторного заняття	Кількість годин	Рекомендована література (№ з переліку)
7 семестр			
Тема 1	Тема 1. Теоретичні підходи до аналізу міжнародних політичних комунікацій 1. Еволюція поняття «політична комунікація» у міжнародних дослідженнях. 2. Міждисциплінарність як методологічна основа дослідження. 3. Комунікація як форма реалізації зовнішньої політики. 4. Інформаційний чинник у сучасній системі міжнародних відносин. 5. Професійні компетентності фахівця з міжнародних комунікацій.	2	№1-20, Додаткова №1-20
Тема 2	Тема 2. Державні, наднаціональні та недержавні актори у глобальному комунікативному середовищі 1. Держава як ключовий суб'єкт комунікацій. 2. Роль міжнародних організацій у формуванні дискурсу. 3. Транснаціональні корпорації як комунікативні актори. 4. НУО та громадянське суспільство у міжнародному просторі. 5. Взаємодія офіційних та неофіційних каналів комунікації.	2	№1-20, Додаткова №1-20
Тема 3	Тема 3. Влада, інформація та цифровий вплив у світовій політиці 1. Концепт «м'якої сили» та інформаційного впливу. 2. Географія цифрового впливу держав. 3. Маніпулятивні технології у міжнародній комунікації. 4. Алгоритмічні механізми формування політичного порядку денного. 5. Інформаційна асиметрія у глобальній системі.	2	№1-20, Додаткова №1-20
Тема 4	Тема 4. Цифрова демократія: трансформація участі та легітимності 1. Електронне урядування як інструмент демократизації.	2	№1-20, Додаткова №1-20

	2. Онлайн-участь громадян у політичних процесах. 3. Цифрові вибори та виклики прозорості. 4. Демократичний легітимізм у цифрову епоху. 5. Ризики цифрової авторитаризації.		
Тема 5	Тема 5. Стратегічні комунікації як елемент зовнішньополітичної стратегії 1. Поняття та принципи стратегічних комунікацій. 2. Національні комунікаційні стратегії держав. 3. Інформаційна підтримка зовнішньої політики. 4. Репутаційний менеджмент держави. 5. Антикризисні комунікації у міжнародному вимірі.	2	№1-20, Додаткова №1-20
Тема 6	Тема 6. Дезінформація та гібридні інформаційні загрози 1. Поняття інформаційної війни. 2. Фейки та наративи як інструмент впливу. 3. Кіберзагрози у міжнародних відносинах. 4. Протидія дезінформації на державному рівні. 5. Міжнародне регулювання інформаційної безпеки.	2	№1-20, Додаткова №1-20
Тема 7	Тема 7. Соціальні медіа та глобальний політичний дискурс 1. Соціальні мережі як новий дипломатичний канал. 2. Формування міжнародної громадської думки. 3. Політична мобілізація через цифрові платформи. 4. Алгоритми та їх вплив на політичну свідомість. 5. Цифрова етика міжнародної комунікації.	2	№1-20, Додаткова №1-20
Тема 8	Тема 8. Глобальні цифрові процеси та трансформація міжнародного порядку 1. Глобалізація цифрових платформ. 2. Цифровий суверенітет держав. 3. Технологічна конкуренція світових центрів сили. 4. Демократія і цифрова нерівність. 5. Перспективи формування нового інформаційного порядку.	2	№1-20, Додаткова №1-20
Всього за 7 семестр		16	
8 семестр			
Тема 9	Тема 9. Іміджева політика держав у міжнародному середовищі 1. Поняття зовнішньополітичного брендингу. 2. Технології формування позитивного іміджу. 3. Кейси іміжєвих стратегій різних держав. 4. Кризовий імідж та його відновлення. 5. Вплив медіа на міжнародну репутацію.	2	№1-20, Додаткова №1-20
Тема 10	Тема 10. PR-інструменти у міжнародній політиці 1. PR як елемент дипломатичної діяльності. 2. Інформаційні кампанії у міжнародному	2	№1-20, Додаткова №1-20

	просторі. 3. Публічні заходи та комунікативні стратегії. 4. Антикризовий PR у зовнішній політиці. 5. Етичні стандарти міжнародного PR.		
Тема 11	Тема 11. Публічна дипломатія як механізм впливу 1. Еволюція публічної дипломатії. 2. Культурна дипломатія та «м'яка сила». 3. Освітні та гуманітарні програми. 4. Цифрова публічна дипломатія. 5. Публічна дипломатія України: сучасні практики.	2	№1-20, Додаткова №1-20
Тема 12	Тема 12. Цифрова дипломатія та інноваційні дипломатичні практики 1. Поняття e-diplomacy. 2. Використання соціальних мереж дипломатами. 3. Онлайн-комунікація дипломатичних представництв. 4. Віртуальні переговори. 5. Ризики цифровізації дипломатії.	2	№1-20, Додаткова №1-20
Тема 13	Тема 13. Парадипломатія та роль субнаціональних акторів 1. Концепція парадипломатії. 2. Міста як міжнародні актори. 3. Трансрегіональне співробітництво. 4. Цифрові платформи регіональної взаємодії. 5. Правове регулювання парадипломатії.	4	№1-20, Додаткова №1-20
Тема 14	Тема 14. Міжінституційна комунікація в умовах цифровізації 1. Інституційна взаємодія у ЄС. 2. Наднаціональні комунікаційні механізми. 3. Цифрові регуляторні платформи. 4. Координація політики в інформаційній сфері. 5. Проблеми легітимності інституцій.	4	№1-20, Додаткова №1-20
Тема 15	Тема 15. Онлайн-участь та транскордонна політична мобілізація 1. Е-петиції та цифрові консультації. 2. Онлайн-голосування: переваги і ризики. 3. Транскордонні громадські ініціативи. 4. Міжнародні цифрові кампанії. 5. Цифрові платформи як інструмент демократичної взаємодії.	4	№1-20, Додаткова №1-20
Тема 16	Тема 16. Інституційна стабільність та довіра в цифрову епоху 1. Цифрова трансформація політичних інститутів. 2. Криза довіри до державних структур. 3. Інновації та стабільність політичної системи. 4. Вплив цифровізації на легітимність влади. 5. Перспективи розвитку цифрової держави.	4	№1-20, Додаткова №1-20
Всього 8 семестр		24	
Усього			40

Тематика самостійної роботи

Структура навчальної дисципліни	Теми лекцій	Тема самостійної роботи	Години	Рекомендована література (№ з переліку)
Розділ 1. Теоретико-методологічні засади міжнародних політичних комунікацій	Тема 1. Міжнародні політичні комунікації як наукова категорія та сфера професійної діяльності	Еволюція концепції політичної комунікації в теорії міжнародних відносин	4	№1-20, Додаткова №1-20
		Професійні компетентності фахівця з міжнародних комунікацій у цифрову епоху	3	№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 2. Актори міжнародних політичних комунікацій: державні та недержавні суб'єкти	Роль транснаціональних корпорацій у формуванні глобального інформаційного порядку денного	4	№1-20, Додаткова №1-20
		Недержавні актори як суб'єкти міжнародного комунікативного впливу	3	№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 3. Інформаційна влада і комунікативні ресурси у світовій політиці	«М'яка сила» та інформаційний вплив у сучасній світовій політиці	4	№1-20, Додаткова №1-20
		Цифровий суверенітет держав у контексті глобальної конкуренції	3	№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 4. Цифровізація демократії та її вплив на міжнародну взаємодію	Електронне урядування як інструмент демократизації міжнародної взаємодії	4	№1-20, Додаткова №1-20
		Онлайн-участь громадян та проблема цифрової нерівності	3	№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 5. Моделі стратегічних комунікацій у зовнішній політиці держав	Стратегічні наративи у зовнішній політиці провідних держав світу	4	№1-20, Додаткова №1-20
		Антикризові комунікації у міжнародному середовищі	3	№1-20, Додаткова №1-20

	Тема 6. Міжнародний інформаційний простір та проблема дезінформації	Гібридні інформаційні загрози у міжнародних відносинах	4	№1-20, Додаткова №1-20
		Механізми протидії дезінформації на національному та міжнародному рівнях	3	№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 7. Соціальні мережі як інструмент міжнародного політичного впливу	Алгоритми соціальних платформ і їхній вплив на формування міжнародного політичного дискурсу	4	№1-20, Додаткова №1-20
		Цифрова політична мобілізація у глобальному середовищі	3	№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 8. Глобальна цифровізація та трансформація міжнародного демократичного порядку	Технологічна конкуренція великих держав у цифровій сфері	5	№1-20, Додаткова №1-20
		Демократичний легітимізм у добу глобальних цифрових платформ	4	№1-20, Додаткова №1-20
Розділ 2. Прикладні виміри міжнародних політичних комунікацій	Тема 9. Зовнішньополітичний імідж держави: концепції та механізми формування	Анархічний стан взаємодії національних держав як основа створення міжнародної системи та її стабілізації	4	№1-20, Додаткова №1-20
		Відповідь на питання: Чи існують передумови до актуалізації Вестфальської системи як Feed Back щодо ліберальної глобалізації.	5	№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 10. PR-технології у системі міжнародних політичних комунікацій	Ядерне врегулювання на початку 1970-х рр. як чинник підтримання балансу сили в контексті теорії реалізму.	4	№1-20, Додаткова №1-20
		Дипломатія у стилі конструктивізму	5	№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 11. Публічна дипломатія в сучасних	Індивідуальний, державний та міжнародний рівні	4	№1-20, Додаткова №1-20

	міжнародних відносинах	аналізу		
		Чому концентрація головної уваги до аналізу на державному рівні свідчить про підхід реалізму?	5	№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 12. Цифрова дипломатія як інструмент зовнішньої політики.	Нормативізм в дії: чи може міжнародно-правовий конфлікт згуртувати міжнародне співтовариство?	4	№1-20, Додаткова №1-20
		Конструктивізм в міжнародному праві	5	№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 13. Парадипломатія та трансрегіональні комунікації.	Зв'язок нормативізму з міжнародною правосуб'єктністю організацій	4	№1-20, Додаткова №1-20
		Дайте відповідь: Міжнародна організація чи інститут гармонізують міжнародні відносини, конструюючи їх?	5	№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 14. Міжінституційна взаємодія в умовах цифрової трансформації.	Роль Глобального громадянського суспільства у лібералістичній, реалістичній думці сучасності	4	№1-20, Додаткова №1-20
		Теоретична складова опору ВТО, МВФ, Світовому банку тощо як прояв критичних теорій міжнародних відносин		№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 15. Цифрові інструменти політичної участі у транскордонному вимірі.	Виявити, наскільки враховують в аналізі міжнародних відносин релігію та культуру такі теорії як реалізм, лібералізм і конструктивізм	4	№1-20, Додаткова №1-20
	Тема 16. Трансформація політичних інститутів у цифрову епоху: виклики	Криза довіри до політичних інститутів в умовах цифровізації	5	№1-20, Додаткова №1-20
		Інновації та стабільність	4	№1-20, Додаткова №1-

	довіри	державного управління в цифровому суспільстві		20
Усього			130	

5. Схема формування оцінки

5.1 Шкала відповідності оцінок:

Відмінно/Excellent	Зараховано/Passed	90-100
Добре/Good		82-89
Задовільно/Satisfactory		75-81
		64-74
		60-63
Незадовільно/Fail	Не зараховано/Fail	0-59

5.2 Форми та організація оцінювання:

Поточний контроль:

7 семестр

Форма оцінювання	Терміни оцінювання (тиждень)	Максимальна кількість балів
Виступи на семінарських заняттях	впродовж семестру	48 (8 семі-в*6=48)
Бліц-опитування	впродовж семестру	12 (6*2=12)
Максимальна кількість балів за поточне оцінювання		60

8 семестр

Форма оцінювання	Терміни оцінювання (тиждень)	Максимальна кількість балів
Виступи на семінарських заняттях	впродовж семестру	54(9 семі-в*6=54)
КМР	38	6
Максимальна кількість балів за поточне оцінювання		60

Підсумкове оцінювання (7.8 семестри):

Форма оцінювання	Терміни оцінювання (тиждень)	Максимальна кількість балів
Екзамен (7 семестр)	18-20	40
Екзамен (8 семестр)	40-41	40

Умови до складання екзамену: до екзамену допускають здобувачів вищої освіти, які пройшли оцінювання за всіма формами поточного контролю, передбаченого робочою програмою.

5.3 Критерії оцінювання:

Критерії оцінювання знань здобувачів*	
Форма 1. Виступи на семінарських заняттях	
Бали	Критерій
При оцінюванні участі студента/ки у семінарському занятті враховується: – відповідність змісту виступу здобувача питанням, що виносяться на семінарське заняття; – структура виступу (вступ, виклад основного матеріалу, висновки); – ґрунтовність відповіді на запитання аудиторії/викладача; – участь у дискусії та навички ведення дискусії; – уміння використовувати у відповіді/дискусії раніше здобуті знання у рамках освітньої програми; – посилання на першоджерела; – активність здобувача на занятті.	
0	відсутність здобувача на семінарському занятті; здобувач не приймає участі у семінарському занятті
2	підготовка доповіді та виступ на семінарському занятті
2	відповіді на поставлені запитання у контексті доповіді
2	участь у дискусії*
Форма 2. КМР	
КМР проводиться у письмовій тестовій формі. Тест містить 6 тестових завдань, правильна відповідь на кожне з яких оцінюється в 1 бал.	
Бали	Критерій
0	Неправильна відповідь на тестове питання.
1	Правильна відповідь на тестове питання
Мінімальна оцінка 0 балів; Максимальна оцінка (6*1)=6 балів	
Форма 3. Бліц-опитування	
Бліц-опитування проводяться під час лекційних занять для перевірки належного рівня засвоєння лекційного матеріалу.	
Бали	Критерій
0	здобувач не надав відповіді на запитання; відповів не вірно
2	здобувач надав чітку, вірну відповідь

5.4 Екзамен

Екзамен – це форма підсумкового контролю засвоєння теоретичного та практичного матеріалу з окремої дисципліни за семестр, що проводиться як контрольний захід і передбачає обов’язкову присутність здобувача вищої освіти.

Складання семестрових екзаменів здійснюють згідно з робочим навчальним планом спеціальності (напрямку підготовки) під час проведення екзаменаційних сесій згідно з розкладом, де визначають дату, час, аудиторію та екзаменатора.

Передбачає обов'язкову присутність здобувача вищої освіти.

Екзамен проводиться як форма семестрового контролю в 1 та 2 семестрах.
Структура екзамену в обох семестрах ідентична.

Структурно складається з:

Вид завдань	Кількість завдань	Максимальна кількість балів
Теоретичні питання	2	2*10=20
Тестові завдання з одним правильним варіантом відповіді	10	10*2=20

Критерії оцінювання теоретичних питань на екзамені

Бали	Критерії
0	не володіє навчальним матеріалом; не розуміє змісту питання; не в змозі викласти матеріал логічно та послідовно.
2-4	володіє частковими знаннями навчального матеріалу; не в змозі викласти зміст більшої частини теоретичного питання.
6	володіє частковими знаннями навчального матеріалу; викладає основний зміст матеріалу без всебічного аналізу, обґрунтування та аргументації; допускаються окремі неточності та помилки.
8	достатньо повно володіє навчальним матеріалом; логічно, змістовно, обґрунтовано його викладає; при викладанні питань не вистачає достатньої аргументації; можливі окремі неточності та незначні помилки.
10	в повному обсязі володіє навчальним матеріалом; глибоко та всебічно розкриває зміст теоретичних питань; логічно, змістовно викладає матеріал з достатньою аргументацією.
Мінімальна оцінка 0 балів; Максимальна оцінка (10*2)=20 балів	

Критерії оцінювання тестових питань

Бали	Критерій
0	Неправильна відповідь на тестове питання.
2	Правильна відповідь на тестове питання
Мінімальна оцінка 0 балів; Максимальна оцінка (10*2)=20 балів	

** (за кожною формою оцінювання, зазначеною у п. 5.2)*

Примітка:

Визнання Університетом результатів неформального та/або інформального навчання особи – це комплекс процедур, що встановлюють їх відповідність результатам навчання, передбаченим відповідною освітньою програмою (результатам навчання певних освітніх компонентів або програмним результатам навчання), або певному рівню освіти, за підсумками чого приймається рішення про можливість зарахування особі певних освітніх компонентів (складових освітніх компонентів) відповідної освітньої програми (у тому числі, в рамках її вибіркової складової).

Процедури визнання результатів навчання здобувачів усіх форм здобуття освіти та рівнів вищої освіти, здобутих через неформальну та/або інформальну освіту регламентує Положення про порядок визнання результатів навчання, здобутих через неформальну та/або інформальну освіту, Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

6. Методи навчання, інструменти, обладнання та програмне забезпечення, використання яких передбачає навчальна дисципліна:

Методи навчання:

За характером викладення навчального матеріалу:

- словесні;
- наочні;
- практичні.

За організаційним характером навчання:

- методи контролю та самоконтролю у навчанні;
- методи стимулювання і мотивації навчально-пізнавальної діяльності.

За логікою сприймання та засвоєння інформації:

- індуктивно-дедуктивні;
- дослідницькі;
- проблемні тощо.

Інтерактивні методи навчання («мозковий штурм»; кластери / таблиці; круглий стіл / дискусії; метод групової роботи / метод проєктів) та активні методи навчання (презентації; кейс-технології / кейс-метод; проблемні лекції; дидактичні ігри).

Інструменти та обладнання: Опанування навчальної дисципліни потребує використання мультимедійного обладнання(проектора, ноутбука)

Програмне забезпечення: ліцензія у складі пакету MicrosoftOffice 365 A1 Plusforfaculty

7. Рекомендована література:

Основна:

1. Баценко Л. М., Галенін Р. В. Сучасні виклики теорії та практики міжнародних комунікацій в системі адміністративного управління організації в умовах сталого розвитку: системний підхід. *Збірник наукових праць ДУІТ. Серія: Економіка і управління*. 2023. Вип. 53. С. 58–66. DOI: <https://doi.org/10.32703/2664-2964-2023-53-58-66>
2. Гірман А.П., Загорулько Я.І., Резуник О.В. Питання співвідношення понять «міжнародні відносини» та «світова політика». *Регіональні студії*, 2021. № 27. С. 116-120. DOI <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2021.27.19>
3. Касьяненко Л.В. Інновації в комунікаціях та нові підходи ведення переговорів. *Причорноморські економічні студії*. Вип. 86. 2024. С. 167-172. DOI: <https://doi.org/10.32782/bses.86-26>
4. Міжнародна політологія: навч. посіб. / Бульбенюк С. С., Гапоненко В. А., Довганик Н. М. та інші. К.: КНЕУ, 2022. 290 с. <https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi71/0051711.pdf>
5. Міжнародно-політичні процеси на початку ХХІ століття: збірник наукових праць / За заг. ред. С.В. Толстова. Київ: ДУ Інститут всесвітньої історії НАН України; «Видавничий дім Дмитра Бураго», 2025. 175 с. https://ivinas.gov.ua/images/International.polit.processes-%D0%A5%D0%A5%D0%86%20.Scientific_ed.-2025_Tolstov.pdf
6. Петров П. Демократія онлайн: виклики і можливості політичної участі в умовах цифрової держави // *Acta Securitatae Volynienses*. 2025. № 5. С. 80–87. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-9385/2025-5-11>

7. Петров П. Г., Котов І. Д. Історичні засади розвитку цифровізації США у контексті становлення демократії // Національні інтереси України: науково-практичний журнал. 2025. № 1(6). С. 612–626. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-1\(6\)-612-626](https://doi.org/10.52058/3041-1793-2025-1(6)-612-626)
8. Петров П. Роль соціальних мереж у формуванні політичної свідомості громадянина // Епістемологічні дослідження в філософії, соціальних і політичних науках. 2025. Т. 8, № 2. С. 180–188. DOI: <https://doi.org/10.15421/342555>
9. Петров П. Глобальна цифровізація та криза міжнародного демократичного легітимізму // Епістемологічні дослідження в філософії, соціальних і політичних науках. 2025. Т. 8, № 1. С. 254–262. DOI: <https://doi.org/10.15421/342531>
10. Петров П. Глобальна цифровізація як виклик та можливість для міжнародного демократичного порядку: політико-інституційний аналіз // Філософія та політологія в контексті сучасної культури. 2025. Т. 17, № 1. С. 283–290. DOI: <https://doi.org/10.15421/352536>
11. Петров П., Грушка В. Географія цифрового впливу: технологічна трансформація демократії і зовнішньої політики // Публічне управління і політика. 2025. № 4(8). С. 1–8. DOI: <https://doi.org/10.70651/3041-2498/2025.4.13>
12. Петров П. Особливості формування зовнішньополітичного іміджу Ізраїлю // Філософія та політологія в контексті сучасної культури. 2023. Т. 15, спецвип. С. 36–42. DOI: <https://doi.org/10.15421/352328>
13. Петров П. Г. Технологічні системно-утворюючі чинники формування зовнішньополітичного іміджу Північної Кореї: загальна характеристика // Регіональні студії. 2023. № 32. С. 187–191. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2023.32.30>
14. Петров П. Технології політичної комунікації в міжнародних відносинах України: використання PR-технологій // Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії. 2023. № 3(17). С. 98–108. DOI: <https://doi.org/10.29038/2524-2679-2023-03-98-108>
15. Петров П., Вершина В., Головка І. Роль публічної дипломатії та парадипломатії як інструмент зміцнення політичних інститутів у цифровому вимірі // Філософія та політологія в контексті сучасної культури. 2025. Т. 16, № 2. С. 215–221. DOI: <https://doi.org/10.15421/352462>
16. Петров П., Головка І. Методичні рекомендації до семінарських занять з дисципліни «Міжнародні політичні комунікації»: електрон. вид. Дніпро: ДНУ, 2025. 86 с.
17. Петров П. Г. Цифровізація технологій зовнішньої політики суб'єкта міжнародних відносин: цифровізація та дипломатичні технології Ізраїлю. *Регіональні студії*. 2023. № 34. С. 212–217. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2023.34.36>
18. Руднева А. О. Політичні комунікації: навчальний посібник. Запоріжжя: ЗНУ, 2023. 153 с. URI <https://dspace.znu.edu.ua/jspui/handle/12345/17176>
19. Юрченко О. А. Публічна дипломатія як форма міжнародних комунікацій, її роль у формуванні іміджу України. *Економіка та суспільство*. 2024. Вип. 64. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-64-124>
20. Styrynik N., Ishchenko I., Kuz O., Bedrych Y., Lazneva I. Informal communication in international relations: role and impact. AD ALTA, journal of interdisciplinary research. 2024. pp.193-198, 14/01-XL. <https://doi.org/10.33543/j.140140.193198>

Додаткова:

1. Аксьонова О. Концепції міжкультурної комунікації у розвитку міжнародних економічних відносин. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*. 2025. Т. 338, № 1. С. 493–498. DOI: <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2025-338-73>

2. Безлугова В. Політична комунікація в соціальних медіа під час російсько-української війни. *Трансформація українського суспільства в цифрову еру : матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції*, м. Одеса, 24 берез. 2023 р. Одеса, 2023. С. 119–122.
3. Бойчук В. С. Дефініційний аналіз феномену міжкультурної комунікації. *Науковий вісник Ужгородського університету. Серія: Педагогіка. Соціальна робота*. 2022. Вип. 2(51). С. 28–31. DOI: <https://doi.org/10.24144/2524-0609.2022.51.28-31>
4. Відімска К., Кулешова К., Рижих В., Шаглі Г. Прикладні аспекти суспільних комунікацій в міжнародних відносинах. *Філософія та політологія в контексті сучасної культури*. 2022. Т. 14, № 2. С. 93–101. DOI: <https://doi.org/10.15421/352227>
5. Вільчинська І. Ю., Биркович, Т. І. Геополітика: еволюція ідей у контексті збереження мирних взаємовідносин між державами. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*. 2022. (9), с. 7–19. <https://doi.org/10.31866/2616-745X.9.2022.265451>
6. Дронов Ю. В. Світова політика та міжнародні комунікації: методичні вказівки. Львів: Кошовий Б.-П., 2023. 60 с. DOI: [10.32837/11300.27052](https://doi.org/10.32837/11300.27052)
7. Кубацький О.В. Політичні проблеми міжнародних систем та глобального розвитку. *Український політико-правовий дискурс*. 2025. DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.17106982>
8. Кудлай І. В., Бабіна В. О. Міжнародні зв'язки та крос-культурна комунікація. *Регіональні студії: наук. зб. / редкол.: М. М. Палінчак (голов. ред.) та ін. Ужгород: Гельветика, 2023. Вип. 34. С. 151–156. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2023.34.26>*
9. Лікарчук Д. С. Медіація як спосіб врегулювання політичних конфліктів. *Міжнародні відносини: теоретико-практичні аспекти*, 2021. № (8), с. 50–61. DOI: <https://doi.org/10.31866/2616-745x.8.2021.249009>
10. Лукач Н.М. Європейська політика згуртування в ХХІ ст.: орієнтири та досвід для України. *Політікус: науковий журнал*. 2021. Вип.5. С. 107-113. DOI <https://doi.org/10.24195/2414-9616.2021-5.18>
11. Макаренко Л. П. Стратегічні комунікації як засіб запобігання та протидії інформаційним війнам. *Регіональні студії*. 2022. № 30. С. 75–81. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6170/2022.30.13>
12. Пацьора Ж. Комунікаційна політика в сучасному безпековому середовищі. *Вісник КНУ імені Тараса Шевченка. Серія: Міжнародні відносини*. 2024. Том 59. № 2. С. 58-65. DOI: <https://doi.org/10.17721/1728-2292.2024/2-59/58-65>
13. Подгорна В. Цифрові платформи та їхній вплив на політичну сферу. *Проблеми політичної психології*. 2021. Т. 24, № 1. С. 301–309. DOI: <https://doi.org/10.33120/popp-Vol24-Year2021-81>
14. Тенденції розвитку сучасної системи міжнародних відносин та світового політичного процесу: збірник матеріалів XI Всеукр. наук.-практ. Інтернет-конф. (28 травня 2021 р.) / заг. ред. М. В. Трофименка. Маріуполь: МДУ, 2021. 218 с.
15. Фролова О. М., Мирончук Л. М. Стратегічні комунікації як засіб врегулювання міграційної кризи в ЄС. *Політичне життя*. 2021. Вип. 2. С. 135-140. DOI: <https://doi.org/10.31558/2519-2949.2021.2.20>
16. Чекштуріна В.М. Роль медіа у формуванні політичного дискурсу в умовах російсько-української війни. *Публічне управління і політика*. 2024. № 1. С. 53-62. DOI: <https://doi.org/10.70651/3041-2498/2024.1.06>
17. Чугаєв О. А., Арутюнян О. Г. Формування міжнародної маркетингової комунікації підприємства. *Журнал стратегічних економічних досліджень*. 2023. № 1(12). С. 91–99. DOI: <https://doi.org/10.30857/2786-5398.2023.1.10>

18. Шевченко О. В. Комунікації глобальних змін клімату: концептуальний вимір. *Міжнародні та політичні дослідження*. 2023. № 36. С. 224–231. DOI: <https://doi.org/10.18524/2707-5206.2023.36.288722>
19. Elsherif M. Ali. The impact of Information and Communication Technologies (ICT) on diplomatic communication. *International Journal of Scientific and Research Publications*, 2022. Vol. 12, Issue 11. P.20-25. DOI: <http://dx.doi.org/10.29322/IJSRP.12.11.2022.p13104>
20. Naturski M. Compromise in Multilateral Negotiations and the Global Regulation of Artificial Intelligence. *Computers and Society (cs.CY)*. 2023. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2309.17158>

8. Інформаційні ресурси:

1. Бібліотека Конгресу США. Country Studies: офіційний веб-сайт. URL: <https://www.loc.gov/collections/country-studies/?fa=online-format:pdf&sp=2>
2. Державна служба статистики України: офіційний веб-сайт. URL: <https://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара: офіційний вебсайт. URL: <https://www.dnu.dp.ua/>
4. Дніпропетровська обласна універсальна наукова бібліотека: офіційний вебсайт. URL: <http://www.libr.dp.ua/>
5. Європейський Союз: офіційний вебпортал. URL: https://european-union.europa.eu/contact-eu_uk
6. Інформаційно-пошукова система законодавчих і нормативних документів України. URL: <https://www.rada.gov.ua/>
7. Міністерство закордонних справ України: офіційний вебсайт. URL: <https://mfa.gov.ua/>
8. Міністерство освіти і науки України: офіційний вебсайт. URL: <https://mon.gov.ua/ua>
9. Наукова бібліотека Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара: офіційний вебсайт. URL: <http://library.dsu.dp.ua/>
10. Національна академія наук України: офіційний вебсайт. URL: <http://www.nas.gov.ua/>
11. Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського: офіційний вебсайт. URL: <http://www.nbuv.gov.ua/>
12. Національний інститут стратегічних досліджень: офіційний вебсайт. URL: <https://niss.gov.ua/>
13. Організація Об'єднаних Націй: офіційний вебсайт. URL: <https://www.un.org/en>
14. Рада національної безпеки і оборони України: офіційний вебсайт. URL: <https://www.rnbo.gov.ua/>
15. Цифровий репозиторій Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара. URL: <https://repository.dnu.dp.ua/>
16. ЮНЕСКО: офіційний вебсайт. URL: <https://www.unesco.org/en>
17. Directorate-General for Communication. Types of institutions and bodies: official web-site. Available at: https://european-union.europa.eu/institutions-law-budget/institutions-and-bodies/types-institutions-and-bodies_en
18. European Commission. Areas of EU action: official web-site. Available at: https://commission.europa.eu/about/role/law/areas-eu-action_en
19. European Commission. Common Foreign and Security Policy: official web-site. Available at: https://commission.europa.eu/funding-tenders/find-funding/eu-funding-programmes/common-foreign-and-security-policy_en

20. European Parliament. Directorate-General for Internal Policies. The European Council in 2022. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2023. Available at: <https://op.europa.eu/en/publication-detail/-/publication/9154aba7-f617-11ee-8e14-01aa75ed71a1/language-en>
21. European Parliament. Members of the European Parliament: official web-site. Available at: <https://www.europarl.europa.eu/meps/en/home>
22. Official Journal of the European Union. Court of Justice of the European Union. Access to European Union Law. Available at: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=LEGISSUM:eu_court_justice
23. Official Journal of the European Union. European Council. Access to European Union Law. Available at: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=LEGISSUM:european_council
24. Official Journal of the European Union. European Parliament. Access to European Union. Available at: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=LEGISSUM:european_parliament